

DE GRADINE

grecam conjunctionem compl&ua ut affirmatiua significat. Ut uirgt in iiii georg. naquis te uide
 nu confidentissime nra. ^{hinc} IICAH. hic repletus hab&um. Idem in v. ^{p quia una pars} beu quia nam tam curer
 aethera nimb. Idem in iiii aen. cole namq ubi diu pater atq omnirex. hic causalis est conjunctio
 Ordo accideredicitur conjunctionibus quicommunis est p&ne omnibus dictionibus quodla mi
 natuliter preponuntur ut prepositiones casualibus. Et aduerbia pleraq uerbis. & inter
 tius ut in finit&is relatiua subiunguntur. ut redditua nox. ut aduerbia & adiectiua pre
 ponuntur appellatiuis ut sapiens homo. & ceteris equis est tam quando auctoritas ppositi
 hisutitur. similiter igitur conjunctiones pleraq ta pponi qua supponi possunt. Sunt tam
 quedam que semp pponuntur. ut at. ast. aut. ac. uel. nec. neque. siquid. quatenus. sin. seu
 siue. in. Aliae quae semp supponuntur ut que ne. ue. quae & a enclitice sunt. quidem. quod
 autem. quod tamen antiqui solebant & iam pponere. Aliae pene omnes indifferenter & p
 poni & supponi possunt. ut & at que. quae poenice post ponuntur. alias non. Ut uirgt in viii
 suspiciens altam lunam & sic uoce preceatur. Horatius in i. sermonu. cum hortaretur parce
 frugaliter atque uiuere uti contentus eo quod mihi ipsa parass&. Et equidem. salum tam
 quamqua. quatenus. namerum. itaq. quo. ^{una pars} quapropter. ergo igitur. Et sciendum quod ple
 reque conjunctiones. quomodo ppositiones diuersas habent in una eademq. uoce significatio
 nes quod in multis iam ostendimus. hocq non est pretermittendum quod conjunctiones sibi
 prepositae inueniuntur. tamen eiusdem potestatis cum sint quam aliterius. Cicero in p&gno
 sis. ast autem tenui quaecand& lumine phat ne. Uirgt in viii. Atque equide reueru me
 mini sidona uenire. Idem in iii. namneq erant astrorum ignes neclucidus aethera sidera
 polus. PRISCIANI GRAMMATICI PARTES ORATION. VIII. EXPLICIUNT.

DE NOMINE LIBRI. VII. DE UERBO. III. DE PARTICIPI. DE PRONOMINE. II. DE
 PPOSITIONE. I. DE ADUERBIO ET INTERIECTIONE. I. DE CONIUNCTIONE. I.

PRONOMINA PRIMITIUA SUNT. VIII. DERIUATIUA. VII. EGO. TU. SUI.
 ille ipse iste hic is. meus tuus suus nr ur nra uras. nra is. ura is. oem edapoc
 coymedapoc. quis oyciac kiepotematikon. qui aoton. Qualis poiote toc
 talis anto podiokon. quantus pocothtoc. Tantus quot ariemoc. Tot quotus
 occatio. Quotus uenit anapoc toc. Totus tanta p nec. antonimiac enomican
 einai cicinaeconomata. Cuius cui cuium. poiok thtoc. kay piok thton.
 Uirg. Cuium pecus. Terent in eunucho. Quid uirgo cui e. plaut hic cuias huius cui
 us declinauit in bacchidibus. scio spiritum ei maiorem ee multo q, folles taurini habent
 p nestinum opinor ee ita erat gloriosus. Equide conjunctio e & non opositi ab eo quod ego
 quidem quauis ita ee quida putauer. sed mala nam equidem facio. equidem facis. equi
 de fac. Dicun ego aut facis & ego facit. nemo dicit. sed ad prima psona tantu refertur ego
 facio. & quidem simplex ee & a sat ostendit in catilinario. equidem ego sic existimo par
 conscripti quod sic ee compositu equidem ab eo quod est ego quidem post qua equide
 dixiss& ego non addebant finit. Paulis p tantis p inasinari iblanditur in aularia donu